

Зулима так само як тими разами бере свого Олуфрїїка за руку і веде до церкви. Петро, яко славний майяр став на порозї церкви і дивить ся з болючим серцем, що його вірна жена їде оглядати його роботу.

Скоро Зулима приближила ся до церкви, поглянула на Петра, але не пізнала в нїм свого мужа, бо сама собі не вірила, і нічого йому не кажучи пішла до церкви. Розглянула ся наоко-до і побачивши по стїнах прибиті таблиці, приходить до першої і читає.

Таблиця I. »Коли я був ще малим хлопцем, послав мене батько до школи, а що я був одинаком у свого батька то був я дуже розпущений і не хотїв у школі вчити ся. Батько, побачивши, що я не маю до науки охоти, по кількох літах народної школи увільнив мене від дальшої науки«.

Петро.

— Сподобала ся менї отся робота! — сказала Зулима дочитавши до підпису Петра. — Се є славний майяр! Аж сей умів змалювати, аж тепер робота красно виглядає!

Почув міністер, що Зулима теперішнього майяра роботу похвалила, аж підєкочив з великої радости. Зулима перчитавши одну таблицю, приходить до другої і читає; перчитавши другу, приходить до третьої, перчитала третю, перчитала четверту, і так по черзі дочитала ся аж до одинацятї таблиці.

Таблиця XI. »Коли я тут в сїм місті побув три днї, вислав мене моєї жєни батько з одним міністром по мою жену. Коли ми так оба пили, показував він менї золоту рибу в водї; колиж я перекинув ся через поруче на покладї, щоб її побачити, зламав він мене за ноги і перекинув через поруче в море«.

Петро.

— То той розбишака перекинув тебе, мужу мій, у воду?! — закликала Зулима, показуючи на міністра.

— А той сам, любя жєно Зулимо! — каже Петро. — Та за Божою волею виратував ся я з того моря!

Тодї Зулима упала Петрови в обїми і зі слезами в очах цілувала його. Опісля звернула ся до міністра...

— Розбишако лихий і негідний! — закликала до нього. — За що ти хотїв йому житє відобрати? То ти хотїв його убити а потім о мою руку старати ся? Чекай, за твою лиху злобу дістанеш від мого батька заслужену заплату! Тепер ти, мужу, лиши ся тут з тим розбишакою, щоби не утік з сєго дому Божо-